

fiktīvās tāmes pārceļšanās ietvaros, kuru izmaksas tiek atlīdzinātas saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem, neesot beigusies. Prasītājas atteikšanās labvēlīgi atbildēt uz šādiem pieprasījumiem esot izraisījusi to, ka tā ir izstumta no attiecīgajiem tirgiem, līdz ar ko tā sniedz vienīgi ierobežotu daudzumu pārceļšanās pakalpojumu Eiropas iestāžu ierēdņiem. Tādējādi Eiropas Savienības rūpības pienākuma neizpilde esot prasītāji radušos zaudējumu cēlonis.

Prasība, kas celta 2013. gada 14. martā — Petro Suisse Intertrade/Padome

(Lieta T-156/13)

(2013/C 147/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Šveice) (pārstāvji — J. Grayston, Solicitor, P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington un D. Sellers, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 21. decembra Lēmumu 2012/829/KĀDP (OV L 356, 71. lpp.), ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, un Padomes 2012. gada 21. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012 (OV L 356, 55. lpp.), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, ciktāl apstrīdētajos aktos ir minēta prasītāja, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja ir izvirzījusi sešus pamatus, kas balstīti uz būtisku formas prasību pārkāpumu, Līgumu pārkāpumu un to tiesību normu pārkāpumu, kas attiecas uz šo Līgumu piemērošanu, proti: esot pārkāptas tiesības tikt uzklautam, neesot izpildīts pienācīgas paziņošanas pienākums, neesot norādīts pietiekams pamatojums, esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību, esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un esot pārkāptas pamattiesības uz īpašumu.

Prasītāja uzskata, ka Padome nav to uzklautusi un ka nav pierādījumu par pretējo. Turklāt Padome neesot pienācīgi identificējusi prasītāju kā lēmuma un regulas adresāti, kā arī neesot pienācīgi identificējusi prasītāju tās paziņojuma vēstulē, un katrā ziņā šajos aktos nebija norādīts pietiekams pamatojums. Neesot tikusi sniegta atbilde uz prasītājas lūgumiem apstiprināt identi-

fikāciju, norādīt plašāku pamatojumu un lūgumu piekļūt dokumentiem, izņemot īsu vēstuli par saņemšanas apstiprinājumu. Šādas savu pienākumu neizpildes rezultātā Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, kurai tika liegta iespēja iesniegt efektīvus argumentus pret Padomes konstatējumiem, jo šie konstatējumi prasītājai neesot tikuši paziņoti. Pretēji Padomes apgalvotajam, prasītāja nav *National Iranian Oil Company (NIOC)* aizsegsabiedrība, un katrā ziņā Padome neesot pierādījusi, ka tas, ka prasītāja atrodas NIOC kontrolē, Irānas valstij sniedz ekonomisku labumu, kas būtu pretrunā apstrīdētā lēmuma un regulas mērķim. Visbeidzot, ierobežojot prasītājas iespēju noslēgt līgumus, Padome ir pārkāpusi pamattiesības uz īpašumu, veicot pasākumus, kuru samērīgumu nevar pamatot.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. martā — Sorinet Commercial Trust Bankers/Padome

(Lieta T-157/13)

(2013/C 147/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sorinet Commercial Trust Bankers Ltd (Kish Island, Irāna) (pārstāvji — L. Defalque un C. Malherbe, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 21. decembra Lēmuma 2012/829/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu, pielikuma I.I.12. punktu (ar nosaukumu "Vienības");

— atcelt Padomes 2012. gada 21. decembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1264/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, pielikuma I.I.12. punktu (ar nosaukumu "Vienības") un

— piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu. Apstrīdētā lēmuma un apstrīdētās regulas pamatojums ir neskaids un vispārīgs, un tajā nav norādīti konkrēti un aktuāli iemesli, kādēļ Padome, īstenojot savu plašo rīcības brīvību, uzskatīja, ka prasītājai būtu jābūt apstrīdēto ierobežojošo pasākumu subjektam.